

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र. M 304 विषय कालिदास
नाव: भारतचम्पू (10 भागों) मुद्रित
लेखक/लिपीकार अनंताभट्ट
पृष्ठ 12 काल श.क. 1786 पूर्ण/अपूर्ण

अथ भारतचंपौदशमस्तवकः प्रारभ्यते ॥ राम ॥

श्रीगणेशायनमः॥ अथ सटीकचंपुभारतदशमस्तवकः प्रारभ्यते॥ गद्यं॥ अन्येद्युः अभिमन्युवधात् द्वितीयदिवसे भानौ अवलंबितः प्रथमशिरवरि
णः उदयाचलस्य सानुर्येन तस्मिन् सति सिंधुगजयोः जयद्रथसमुद्रयोः युगले स्कंधावारयोः शिबिरयोः युगस्य यौ वस्कंधराधिपती धर्मराजदुर्योधनौ तयोः
युद्धसन्नाहस्य युद्धविषयकसन्नत्यन्तायाः पेशून्यं सूचकत्वं तस्मिन्लंपटः तत्स्वभावः यो पटहृद्धानः तेन तरले श्रीरौचंचले सति शरणागतस्य भरणे पालने

॥ गद्यं॥ अन्येद्युरवलंबितप्रथमशिरवरिसानौ भानौ स्कंधावारयुगवस्कंधराधिपतिपुद्धसन्नाहपेशून्यलंपटपटहृद्धानतरले सिंधु
राजयुगलेशरणागतभरणालंकर्मीणेन भगवता पाणिमित्रतोत्रेण पद्मनेत्रेण सौभद्रवधशोकातिरेकपरिगलितशूरजन
बाष्पपूरपंकिले द्वारतले समानीतं सौवीरनायकगोपनस्थलदिदृक्षयेव तुंगतरकेतुशृंगमधिरुद्धेन कपिपरिघृटेन परिमंडितं
मानसगरुडगंधवहमार्गणबांधवैः सौधवैराहितबंधनस्यंदनमधिरुद्धसंक्रंदननंदनः समरोचितवेषसंपदविकलेन निजबलेन
सहप्रतिष्ठमानो निरुत्थवियत्यथैर्मदबंधुरैः सिंधुरैर्विविधगतिनाटकैर्घोटकैः कृतरणासत्तिभिः पत्तिभिश्च विरचितपरिपंथिजन
मोहस्य व्यूहस्य पृष्ठभागे जयद्रथं प्रतिष्ठाप्य स्वयमपि पुरोभागं परिष्कुर्वाणस्य द्रोणस्य चरणयोर्बाणाभ्यां प्रणीतप्रणिपातस्तेन दी
यमानमार्गावेकाशश्चंद्रमारुतइव घनमंडलं तमेव व्यूहं क्षणादेव क्षोभयामास॥१॥ अलंकर्मीणेन समर्थेन पाणिमित्रं पाणो विद्यमानं तोत्रं क

शायस्य तेन भगवता पद्मनेत्रेण कृष्णेन सौभद्रवधेन यः शोकातिरेकः शोकातिशयः तेन परिगलितानां शूरजनबाष्पाणां पूरेण पंकिले पंक्युते द्वारतले आनीतं

सौवीरनायकस्य जयद्रथस्य यद्गोपनस्थलं रक्षणस्थलं तस्य दिदृक्षुः यवद्रुमिच्छुः यवतुंगतरं उच्चतरं यत्केतुशृंगं ध्वजाग्रंतत् अधिरुदेन कृतारोहणेन क-
 पिपरिवृटेन हनुमतापरिमंडितं शोभितं मानसं मनः मार्गणः बाणश्च गरुडश्च गंधवहः वायुश्च तेषां बांधवैः आश्रुगत्यासदृशैः संधवैः अश्वैः आहितं निहितं च
 धनं यस्मिन्तं स्पंदनं रथं अधिरुह्य संक्रंदनं नंदनः अर्जुनः समरोचितवेषाणां संपदा अविकलेन युक्तेन निजबलेन स्वसैन्येन सह प्रतिष्ठमानः निरुद्धः उच्चत-
 यावियत्यथोयैस्तैः रथैः मदेन बंधुरैर्व्याप्तैः सिंधुरैः गजैः विविधगतिभिः नानागतिभिः नटंति नृत्यंति तेः चोटकैः कृतारणे आसन्तिः सान्निध्यं यैस्तैः पति-
 भिः पदैश्च विरचितः कृतः परिपंथिजनानां शत्रुजनानां मोहः अंतः प्रवेशादिभ्यांतिर्यस्य तस्य व्यूहस्य पृष्ठभागे जयद्रथं प्रतिष्ठाप्य स्वयमपि पुरोभागं व्यू-

॥ तदनंतरं ॥ पद्यं ॥ संशप्तकास्तरपलायनवेगभंगीं तत्तादृशीमभिनयनिवशौरिनुन्नः वेगेन विस्म-

यकरेण विरोधि सैन्ये विष्वक् चचार विजयस्य शतांगवर्षः ॥ १ ॥

हाग्रभागं परिष्कुर्याणस्य अलंकुर्याणस्य द्रोण-

स्य चरणयोः बाणाभ्यां प्रणीतः कृतः प्रणिपातः नमस्कारोऽप्येन सः अतएव तेन द्रोणेन दीयमानः व्यूहांतर्गमनाय मार्गावकाशोऽप्यस्य तथा भूतः स नृचंडसा-
 कृतः मेघमंडलमिव तमेव व्यूहं क्षणात् क्षोभयामास ॥ १ ॥ प० शौरिनुन्नः कृष्णप्रेक्षितः विजयस्य शतांगवर्षः रथश्रेष्ठः साचासौ तादृशी च तत्तादृशी तां
 संशप्तकाः संग्रामादनिवर्तिनः ये अस्तराः अस्तरांशाभटाः तेषां पलायनवेगस्य भंगीं शीतिं अभिनयनिव एतादृशः पलायनवेग इति अभिनयेन द-
 र्शयन्निव विस्मयकरेण वेगेन विरोधि सैन्ये शत्रुसैन्ये विष्वक् आस्रमं तात् चचार अन्योपि परगतिं अभिनयेन दर्शयति ॥ १ ॥

॥ ७३ ॥

तत्ररणांगणे धूलिमिषेण धूलिकपटेन निहृतः आच्छादितः दिनेश्वर एव दीपोयेन तस्मिन् तमसि जृम्भिते वृद्धिं गते सति सैन्यरजोभिः सूर्याच्छादनादं
धकारे समुद्भूते सतीत्यर्थः पुधिपांडवसेना सहसा अकस्मात् खिद्यते स्म कुरुसेना हृष्यते स्म उभयत्रापि हेतुः सूर्यास्तं मत्वा इदानीं कृतप्रतिज्ञस्य अर्जुन-
स्याग्नौ प्रवेशसंभावना ॥ २ ॥ युद्धे एतेन अर्जुनेन मुहुः पुनः पुनः विहृष्टं बाणमोचनार्थं आकर्णमाकृष्टं गांडीवधनुः स्वस्य यत्तूनामधेयं गांडीवेति नाम तस्मि-

तत्र निहृतदिनेश्वर दीपो जृम्भिते तमसि धूलिमिषेण खिद्यते स्म पुधिपांडवसेना हृष्यते स्म सहसा कुरुसेना २
गांडीवमेतेन मुहुर्विहृष्टं ह्रस्वं दीर्घं च बभूव युद्धे तुलामिवर्णेन सहाधिरोटुं स्वनामधेयस्थितिशालिनेन ३ अस्तंग
तश्चेदरविंदबंधुर्वध्यामवेत्सापिमदीयसंधा इतीव संक्रंदनं नंदनोसौ तदीयमार्गं रुरुधेशोरोधैः ४

न स्थितिशालिना चासकर्त्रा इवर्णेन सह तुलां सादृश्यं अ
धिरोटुं आसुमिव ह्रस्वं दीर्घं च बभूव धनुः आकर्षणसमये ह्रस्वं भवति बाणप्रक्षेपानंतरं ज्यामोचनान् दीर्घं च भवति कपिध्वजस्य गांडीवगांडिवोपुनपुंस-
कावित्यमरात् गांडीवशब्दे इकारस्य ह्रस्वं दीर्घं च ॥ ३ ॥ अरविंदबंधुः सूर्यः अस्तंगतः स्याच्चेत्तर्हि सापिमदीया संधा प्रतिज्ञावंध्याजयद्रथवधाभावात्
निष्फला भवेत् इति हेतोरिव असौ संक्रंदनं नंदनः अर्जुनः तदीयमार्गं सूर्यस्य गम्यमार्गं आकाशं शोरोधैः रुरुधे ॥ ४ ॥

असौ धनंजयः शितभल्लैः तीक्ष्णबाणैः कृत्वा कृत्तैः छिन्नैः अतएव मृदामृत्तिकया संगतेन संलग्नेन ओष्ठयोः पुटेन भुवं भुंजते भक्षयन्ति भुंजन्ति पालयन्ति च-
ते भूभुजः तेषां संबन्धितां स्पष्टं ब्रुवाणो रिव सूचयद्भिरेवेत्यर्थः शिरोभिः धात्रीं भूमिं छादयति स्म ॥ ५ ॥ अथ ह्यर्जुनो यच्चकार तदा ह वंकमिति तत्र रणां
गणैः सपर्वाधिभुवः इन्द्रस्य पुत्रोर्जुनः इषुभिः वंकं राजानं कंककुलस्य आमिषं भक्ष्यमां संकुर्वन्मिति क्रियाया इहोत्तरत्रापि संबंधः पुनः ततः कलिंगरा

मृत्संगतेनोष्ठपुटेन भूभुवसंबन्धितां स्पष्टमिव ब्रुवाणैः धनंजयोसौ शितभल्लकृत्तैः शिरोभिरान्छादयति स्म धात्रीं
॥ ५ ॥ वंकं कंककुलामिषं धृतविपल्लिंगं कलिंगं पुनर्भोजं भाजनमापदां यमपुरीसीमारुधं मागधं चोलंदुःखनि
चोलचित्तमिषुभिः कुर्वन्सपर्वाधिभूपुत्रस्तत्र दिनावसानसमये रुंधे स्म सिंधूद्वहं ॥ ६ ॥ ॥ ॥

जानं धृतं विपल्लिंगं मरणचिह्नं
येन तं भोजनं नृपं आपदां मरणदुःखानां भाजनं पात्रं मागधं मगधदेशीयं राजानं यमपुरीसीमारुणत्वि स्वीकरोति तथा भूतं चोलं चोलदेशीयं नृपं दुःख-
निचोलः आच्छादनपटो यस्य तथा विधंचित्तं यस्य तं दुःख व्याप्तचित्तमित्यर्थः कुर्वन् सन् दिनावसानसमये सिंधूद्वहं जयद्रथं रुंधे स्म रुरुधे-
अर्जुनो व्यूहप्रदेशे तत्र तत्र स्थितान् राज्ञो हत्वा जयद्रथसमीपं जगामेति भावः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥

तत्रांतरे तत्समये भयभरात् उत्तपमाना उत्कृष्टदुःखयुताधीर्यस्यसः भूपः धर्मराजस्त इन्द्रात्मभूवार्ता अर्जुनवार्ता जिज्ञासुः सन् सात्यकिः मारुतिः भीमश्च
तौरिपुचमूयूहं प्रतिप्राहिणोत् प्रेषयामास तौ सात्यकि मारुतीरिपुं द्रोणं जित्वा धर्मराजाय स्वजयसूचनार्थं आत्त सिंहनादौ कृतसिंहनादौ संतौ कुरुक्षु कुरु
क्षु सैनिकान् क्षोभयंतौ संवीक्ष्य भूरिश्रवाः राधेयः कर्णश्च उभौ हृदात् बलात् रुरुधतुः बाणप्रक्षेपेण निवारयामासतुः ॥ ७ ॥ अथानंतरं सोमदत्ततनुजः भू

॥ तत्रांतरे ॥ भूपस्तुत्तपमानधीर्मयभराज् जिज्ञासुरिन्द्रात्मभूवार्ता सात्यकि मारुतीरिपुचमूयूहं प्रतिप्राहिणोत् जित्वा तौ
रिपुमात्तसिंहनिनदौ संवीक्ष्य भूरिश्रवाराधेयश्च हृदादुभौ रुरुधतुः संक्षोभयंतौ कुरुक्षु ॥ ७ ॥ अथ सोमदत्ततनुजो रमापते
रनुजश्च भग्नरथसूतकार्मुकौ परिगृह्य पट्टिशलतां परस्परं प्रधनं भयानकमुभौ वितेनतुः ॥ ८ ॥ अथ शिनितनयं निपात्य
भूमावुरसिधृतासिरसौ तु सोमदत्तिः गलपितुमिव गर्वसारमंतर्निजचरणेन निपीडयांबभूव ॥ ९ ॥

रिश्रवाः रमापतेः कृष्णस्य अनुजः

कनिष्ठबंधुः सात्यकिश्च उभौ भग्नानिरथसूतकार्मुकाणिययोस्तथा भूतौ संतौ पट्टिशलतां सरलस्वङ्गाकारमायुधं परिगृह्य परस्परं भयान-
कं प्रधनं युद्धं वितेनतुः चक्रतुः ॥ ८ ॥ अथ असौ सोमदत्तिः सोमदत्तपुत्रः भूरिश्रवास्त शिनितनयं शिनियादवपुत्रं सात्यकिं भूमे निपात्य उरसिधृता
सिः स्थापितस्वङ्गः सन् अंतस्थितं गर्वसारं गर्वरूपसारांशं गलपितुमिव बहिर्निष्कासयितुमिव निजचरणेन निपीडयांबभूव निष्पीडयामास ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥

तदा सात्यकिवधसमये दूरगतोपि हरिः कृष्णः अर्जुनस्य रथे अक्षं रथावयवमध्यकाष्ठं न व्यापारयामास रथगमनेन तस्मिन् चेष्टानोत्पादयामास किं-
तु निजानुजातस्य सात्यकेः उरसि दत्तपादे महारथे महावीरे अस्मिन् भूरिश्रवस्येव अक्षं च क्षरिन्द्रियं व्यापारयामास प्रेषयामास तदा हरिः सात्यकेः-
तादृशीमवस्थां ददर्शेत्यर्थः ॥ १० ॥ हरिणा कृष्णेन चोदितस्य त्वच्छिष्यः सात्यकिर्म्रियते पश्य बाणं मुंच इति प्रेरितस्य किरीटिनः अर्जुनस्य मार्गणेन
बाणेन हतहस्तपल्लवः छिन्नहस्तः सोमदत्ततनयः भूरिश्रवाः केवलं विगतः हस्तो यस्य तस्य भावः तत्तातां विहस्ततां नययौ किंतु कौरवाः दुर्योधनप

तदा हरिर्दूरगतोपि नाक्षं व्यापारयामास रथे अर्जुनस्य निजानुजातो रसि दत्तपादे भूरिश्रवस्येव महारथे स्मिन् ॥ १० ॥ चोदित
स्य हरिणा किरीटिनो मार्गणेन हतहस्तपल्लवः सोमदत्ततनूजो न केवलं कौरवा अपि विहस्ततां नययुः ॥ ११ ॥ भूरिश्रवास्तदनु
पुत्रममुं बलारे भूयो विगर्ह्य पुरुषोत्तमसन्निधाने आचम्य पावनमसौ कुशमेकमन्यमास्तीर्य युद्धमुचितत्र शयालुरासीत् १२

क्षीया अपि विहस्ततां नययुः विहस्ततां व्याकुलतामित्यर्थः ॥ ११ ॥ तदनु भूरिश्रवाः पुरुषोत्तमस्य कृष्णस्य सन्निधाने सासी व्येसति बलारेः पुत्रं अर्जुनं भू-
यः बहुयथा तथा विगर्ह्य अन्यासक्तस्य मम हस्तः अलक्षितेन त्वया छिन्नो तस्वाम धार्मिकं धिगिति वाचा विनिंद्य तत्र युद्धमुवि असौ भूरिश्रवाः पावनं
पवित्रं एकं कुशं जलं आचम्य अन्यत् पावनं कुशं जातो वै कवचनंदर्मान् आस्तीर्य शयालुः योगधारणया प्राणमोचनार्थं निषण्णः आसीत् ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ गद्यं ॥ तदनुहिडिंबवेरीभीमः दिननायकस्तस्य कर्णस्य साहाय्यकेन सहायतया भयानकसायकानां निकायं समूहं वर्षति तथा विधानां अमर्षि-
णां क्रोधिनां दर्पेण गरीयसां गुरुतराणां दुःशासनस्य वीयसां कनिष्ठबंधूनां उज्जासयितुं बंधून् हंतुमित्यर्थः विदलितः विनाशितः विमतमदः शत्रु-
गर्वयिता तां निजगदां अष्टाभिः काष्ठाभिः समंदिग्भिः सह भ्रामयामास गदायाः स्वस्मिन् प्रहारं च नायदिव स्थ प्राणिभिर्भ्रमितं तदेव दिग्भ्रमणं-
अथवा विलोकयतां भयेन नेत्रभ्रमणात् दिशो भ्रमंतीति प्रतीयते ॥ २ ॥ प० युधिपवमानसूनोः गदापुराबाल्यवयसि अश्मने शिलाये दत्तां दशां चूर्णिता

॥ गद्यं ॥ तदनुहिडिंबवेरी दिननायकस्तसाहाय्यकेन भयानकसायकनिकायवर्षिणाममर्षिणां दर्पेण गरीयसां दुःशासनस्य
वीयसामुज्जासयितुं विदलितविमतमदां निजगदामष्टाभिः काष्ठाभिः समंभ्रामयामास ॥ २ ॥ प० गांधारजा जठरसीम्नि पुराश्मद-
त्तां दत्वा दशां युधिगदापवमानसूनोः दुःशासनानुजकुलाय हियौ गपद्यां चक्रे मिथोष्टनवतिं त्रिदशीं स्तयात् ॥ १३ ॥ ॥

पस्थां गांधारजायाः गांधार्याः जठरसीम्नि जठरसमीपभागे हृदये दत्वा पुत्रमरणवार्ताश्रवणेन हृदयस्फोटो भवति दुःशासनानुजानां कुलाय समूहाय-
मिथः परस्परं अष्टनवतिं त्रिदशीः अप्सरसः यातुः भ्रातृजायाः चक्रे युधिभीमगदापातेन मृतान् स्वर्गगतान् अष्टनवति संख्याकान् हृत्वाप्सरसोष्टनवतिः
परस्परं यातरो जाता इत्यर्थः भीमस्तनंधया वस्थायां मातुरं कातु शिलायां पतितस्तदा सा शिला चूर्णी बिभ्रूवेतीति हासः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥

तदा वृकोदरः भीमः क्षणात् विशिखेन बाणेन विवस्वतः सतं कर्णे हताश्वं भग्नरथं मृतसारथिं छिन्नधनुषं छिन्नध्वजपटंचकारेत्यर्थः ॥ १४ ॥ अथ कर्णः
क्षणेन आसाद्य आरुह्येत्यर्थः कुरूणां कौरवाणां धुरि अग्रभागे पूर्वप्रथमं गुणेन धनुषः मोर्च्या एकं आशुगजातं बाणसमूहं निरास्यत् चिक्षेप पश्चात् अ
टन्या धनुषाग्रेण अपरं अन्यं आशुगजातं वायुपुत्रं भीमं निरास्यत् आरुह्य त्वं पाहीत्युक्त्वा विससर्ज अयं भावः कर्णेन कुंतीसमागमे अर्जुनं विनान्यंतव

विहयं विरथं विसारथिं विशरासं विपता किकापटं विशिखेन विवस्वतः सतं विदधाति स्म वृकोदरः क्षणात् १४ अथान्यमासा
द्यरथं क्षणेन कर्णः कुरूणां धुरिकारमुकस्य पूर्वगुणेनाशुगजातमेकं पश्चादटन्याप्यपरं निरास्यत् १५ मारुतिस्तदनुसोमदत्तभूषा
दपांसुपरिधूसरोरसा कंसमर्दनकनीयसासमं शक्रनंदनसमीपमापसः १६ ग० तदनुतदनुजपरिपंथिनिशरपुंजेन कुरुकुंजरा
नृभंजयंतं धनं जयंतं सतवधेन कृतमंतुं रिपुं निहंतुमादिश्य दलितं दैत्यचक्रेण निजचक्रेण चंडकरमंडलं पिधाने गमस्तिमान
स्तमहास्तेति समस्तनिजबलकोलाहलमाकर्ण्य दुःशलाजा निर्मुदास निजवदनमुदास ॥ ३ ॥ पुत्रं न हनिष्यामीति प्रतिज्ञातत्वात् स्वव

शं प्राप्नोति भीमो विसृष्ट इति ॥ १५ ॥ तदनुसः कर्णेन युक्तः मारुतिः भीमः सोमदत्तभुवः भूरिश्रवसः पादपांसुभिः परितः धूसरं ईषत्यांडुरं उरो यस्य
तेन कंसमर्दनकनीयसासात्यकिनासमं अर्जुनसमीपं प्राप ॥ १६ ॥ ग० तदनुदनुजपरिपंथिनि दैत्यशत्रो श्रीकृष्णो शरपुंजेन बाणसमूहेन कुरुकुंजरान्
कौरवपक्षीयपुरव्यान् भंजयंतं निघ्नंतं तं धनं जयं अर्जुनं सतवधेन कृतमंतुं कृतापराधं रिपुं जयद्रथं निहंतुं आदिश्य आज्ञाप्य दलितं हतं दैत्यचक्रं

दैत्यसमूहोयेन तेन निजचक्रेण चंडकरमंडलं सूर्यमंडलं पिदधाने सति आच्छादयति सति गमस्तिमान् सूर्यः अस्तं अहास्तं अगमत् इति समस्तानां-
निजबलानां निजसेनिकानां कोलाहलं आकर्ष्य सः दुःशलाजाया यस्य सः जयद्रथः मुदा हर्षेण बदनं उदास इदानीमर्जुनस्य कीदृश्यवस्था भविष्यतीति दर्शना-
र्थं ऊर्ध्वचकार भारते तु कृष्णेन मायया तम उत्पाद्यतेन सूर्याच्छादनं अत्र तु चक्रेणोक्तं तत्पराणां तरानुरोधेन ॥ ३॥ तदा प्रकाशस्य प्रसिद्धस्यापि दिवाकरस्य-
तिरोहितस्य अतिगुप्तस्यापि जयद्रथस्य चक्रमेण अदर्शनाय रवेः आच्छादनाय दर्शनाय जयद्रथस्य दर्शनायापि सुरारेः कृष्णस्य सदर्शनं चक्रं हेतुः कारणं

तदा प्रकाशस्य दिवाकरस्य तिरोहितस्यापि जयद्रथस्य अदर्शनायापि च दर्शनाय सदर्शनं हेतु रभून्मुरारेः १७ सकलमपि जगंति चक्र-
यूथं सवितुरदर्शनतः सरवेदमाहुः समरभुवि कथं नु शौरिचक्रं तपनतिरो भवनं तदा च कांक्षे १८ तावत्किरीटी तरुणं दुमौलेर्वदान्यता की-
र्तिवदावदेन शरेण शत्रोः लुनीत शीर्षं साकं प्रमोदेन स कौरवाणां ॥ १९॥ अभूत्सूर्योऽस्तंगत इत्यतो निर्भयतया स्वयं द्रष्टुमागतं जयद्रथं ददर्शेति

र्थः ॥ १७॥ जगंतिसकलमपि चक्रयूथं चक्रसमूहः सवितुः अदर्शनतः अदर्शनेन सरवेदं सदुःखं आहुः तदा समरभुवि शौरिचक्रं सूर्याच्छादनं कथं नु आच-
कांक्षे इच्छति स्मेत्याश्चर्योक्तिः चक्रयूथं चक्रवाकपक्षिसमूहः इत्यर्थे तरेण परिहारः ॥ १८॥ यावज्जयद्रथः पश्यति तावत् सः किरीटी अर्जुनः तरुणं दुमौ-
लेः शिवस्य वदान्यतायाः औदार्यस्य कीर्तेः वदावदेन वक्राशिवप्रसादलब्धेनेत्यर्थः शरेण शत्रोः जयद्रथस्य शीर्षं कौरवाणां प्रमोदेन सह अलुनीत अच्छि-
दत् जयद्रथमस्तकच्छेदे सूर्यं च दृष्ट्वा सूर्यादर्शनेन जातस्य हर्षस्य नाशान् कौरवा दुःखं आपुरिति भावः ॥ १९॥ ॥ ७७॥ ॥ ७८॥

वृद्धक्षत्रावृद्धक्षत्रनामकजयद्रथपित्रासायं संध्यासमये अर्घ्यायसूर्याय अर्घ्यं दातुं अंजलौकं नालं न पर्याप्तं इतीव इति मत्वेव जिष्णुः अर्जुनः सिंधु-
 राजस्य जयद्रथस्य कंतस्मिन् अंजलौ न्यपातयत् पातयामास केनचित् गृहीतं पदार्थं मत्वं मत्वा स्व निकटस्थं तमेव पदार्थं ददाति कशब्दस्यार्थयोरुदक
 शिरसोरेकपदबोधकत्वात् अध्यवसायोक्तिः अत्रेत्यमिति हासः यस्त्वत्पुत्रमस्तकं भुवि पातयेत् सः भग्नशिराः सद्यः पतेत् इति जातशिववरस्य देशांतरे
 तीर्थे तपस्यतः तत्पितुः अंजलो छिन्नं तत्पुत्रजयद्रथमस्तकं पातयेति श्रीकृष्णो नोक्तेर्जुनो बाणपरंपरया तथैव चकारेति ॥ २० ॥ अयं वृद्धक्षत्रा एतत्

वृद्धक्षत्रांजलो सायं नालमर्घ्याय कंधृतं इतीव सिंधुराजस्य जिष्णुस्तस्मिन् न्यपातयत् ॥ २० ॥ एतत्किं
 मित्ययमपास्य स्तस्य शीर्षं शीर्यन्स्वमूर्धनि वरेण शशांकमौलेः क्षोण्यामवाङ्मुरवतया निपपातवे-
 गादाघ्रातुकाम इव तत्स्तवत्सलत्वात् ॥ २१ ॥ ॥ ॥ ॥

अंजलो पतितं किं इत्युक्त्वा स्तस्य शीर्षं अपास्य भुवित्युक्त्वा शशांकमौलेः वरेण स्वस्य मूर्धनि शीर्यन् भगं प्राप्नुवन् सन् स्तवत्सलत्वात् स्तस्नेहात्
 तत्स्तमस्तकं आघ्रातुकाम इव अवघ्राणेच्छुरिव अवाङ्मुरवतया अधोमुखत्वेन वेगात् निपपात तत्पुत्रशिरोभूम्यां यः पातयेत् स भग्नशिरा भूमौ पते-
 दिति शिववरानुरोधेन पितुर्हस्तात् पुत्रशिरोभूमौ पतितमिति पिता भग्नशिरा भूमौ पतित इति भावः ॥ २१ ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २१ ॥

॥ग० अथ वासरविरामे सूर्यास्तमये तस्मिन्वासवसूनौ अर्जुने शिविरं एत्यरणकथां यथावृत्तं यथाभूतं विज्ञाप्य निवेद्य हृष्टरोमाणं उद्धतरोमां च राजानं
उपतिष्ठमाने आनंदयति सति स यो धनस्तु क्रोधनतया क्रोधेन भगिनीजानेः शालकस्य जयद्रथस्य निधनं मरणं निदानं आदिकारणं यस्य नियोद्धु-
कामस्य दुर्योधनस्य तस्य भावस्तत्तातया सर्वमपि शर्वरीं नियोद्धुकामः स नृगं भीरयुत्थारं भसूचकभेरीं निध्यानं उज्जृम्भयामास प्रकटीकारयामास दुर्यो-

॥ग० अथ तस्मिन्वासवसूनौ वासरविरामे शिविरमेत्य यथावृत्तं रणकथां विज्ञाप्य हृष्टरोमाणं राजानमुपतिष्ठमाने स यो धनस्तु
क्रोधनतया भगिनीजानि निधनं निदानतया सर्वमपि शर्वरीं नियोद्धुकामः स नृगं भीरयुत्थारं भभेरीं निध्यानमुज्जृम्भयामास ४
॥ गद्यं ॥ एते तदा कर्ण्यसमये वैज्ञानिकाः स्मरणमात्रकृतसंधानं निशि दशगुणितं भुजबलावलंबं हिडिंबभागे
नेयं पृथक् प्रस्थाप्य स्वयमपि निजबलानि सन्नाह्य संयुगाय संयुगाय तवाहवः शक्रकृतादयो निश्चक्रमुः ॥ ५ ॥
॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

॥

॥

धनो जयद्रथवधेन रात्रौ युद्धं कर्तुं प्रवृ-
त्त इत्यर्थः ॥ ४ ॥ तत् भेरीं निधानादिवृत्तं आकर्ण्य एते समरे वैज्ञानिकाः कुशलाः संयुगं समीचीनयुगं तद्वत् आयतौ दीर्घौ बाहू येषां ते शक्रकृतादयः
स्मरणमात्रेण कृतं सन्निधानं सान्निध्यं येन तं निशिरात्रौ दशगुणितं भुजबलं अवलंबते धारयति तथाभूतं हिडिंबस्य भागिनेयं घटोत्कचं पृथक्
प्रस्थाप्य स्वयमपि सकलानि बलानि सैन्यानि सन्नाह्य सन्नत्थानिकारयित्वा संयुगाय युद्धं कर्तुं निश्चक्रमुः निर्जग्मुः ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

॥५०॥ यातारका सततं निरंतरं मे समविरुद्धा विरोधवती वर्तते तां तारकां दृष्ट्वाः सैनिकदृशः बिभ्रति धारयति इति हेतोः बद्धरोषं धृतक्रोधं तमः सर्वेन्द्रिये सत्यपि सर्वेषु इंद्रियेषु श्रोत्रादिषु सत्स्वपि सैनिकानां दृशां चक्षुरिन्द्रियाणामेव मार्गं रुरोध अन्योपि वीरः स्वशत्रोराश्रयदातारं पीडयति तमसो विरोधिनी तारका प्रकाशकर्तृ न क्षत्रं तादृशा तारका कनीनिका तयोरेकपदवाच्यत्वादेक्या ध्यवसायमाश्रित्येयमुक्तिः ॥२२॥ द्वयेऽभये सैनिकाः तादृशे अनिर्वाच्ये तमसां उज्जुंभणेऽपि प्रागल्भ्ये सत्यपि अह्नीव अद्भुततरं आहवशित्यं युद्धचातुर्यं चक्रुः प्रकाशयामासुः कीदृशे तमसा मुज्जुंभणे शर्वर्याः

पद्यं ॥ यातारकामे सततं विरुद्धा तां बिभ्रती मा इति बत्थरोषं सर्वेन्द्रिये सत्यपि सैनिकानां मार्गं दृशामेव तमो रुरोध ॥ २२ ॥ शर्वर्याश्चिकुरे मनोजशिरिविनो धूमेन भोरण्य भूजंबूशारिविनिपेचकांडजदृशामालोकसिंथांजने चेले कालहलायुधस्य तमसामुज्जुंभणे तादृशेऽप्यह्नीवाहवशित्यमद्भुततरं चक्रुर्द्वये सैनिकाः ॥ २३ ॥

रात्रियुवत्याः चिकुरे केशरूपे पुनः की० मनोजशिरिविनः मदनाग्नेः धूमे पुनः कीदृशे नभएव अरण्यभूः तत्संबन्धिनिजंबूशारिविनिजंबूदृक्षे पुनः कीदृशे पेचकांडजदृशां उत्कृष्टपक्षिचक्षुषां आलोकस्य दर्शनस्य सिद्धांजने यस्मिन् चक्षुषि क्षिप्ते सति अंधस्य दर्शनशक्तिरुत्पद्यते तत्सिंथांजनं पुनः की० कालः संहारकालः स एव हलायुधः बलभद्रः तस्य चले वस्त्रे अत्र नैल्य गुणेन तमसि चिकुरत्वाद्यारोपः ॥ २३ ॥ ॥६३॥ ॥६३॥

निशि अद्भुते प्रधने युद्धे सत्यपि नारदस्य दृष्टेः नेत्रस्य उदग्रामहती प्रथमेतरा अतिदृष्टिरनादृष्टिरिति श्लोकोक्ता द्वितीया इतिः अनादृष्टिः व्यलसत्
विललास यदीदं युद्धं दिवा स्यात्तर्हि नारददृष्टेः आनंदाश्रूणामतिदृष्टिः स्यादिति भावः त्रिदशनाथस्य इंद्रस्य नगर्या वनिताः स्त्रियोप्सरसोऽपि वर
णस्त्रजं चिकुरे एव स्वर्गतनवीनवीरजन्यदेवकेशेषेव बंधुः आसंजयामासः उभयत्रापि तमसा दर्शनाभावो हेतुः रात्रावागतनवीनवीरजन्यदे
वानामवयवदर्शनाभावा दुष्कृतया वरणस्त्रजं चिकुरे बंधुरिति भावः ॥ २४ ॥ अमीषु अद्यावधि चतुर्दशसु युद्धदिवसेषु अयमेव अद्यतन

प्रधनेद्भुतेपि निशिनारददृष्टेः प्रथमेतरा व्यलसदीति रुदग्रा वनिता अपि त्रिदशनाथनगर्या वरणस्त्रजं चिकुर एव बंधुः ॥ २४ ॥
अमीषु युद्धदिवसेष्वयमेव हि कामुकः रणोत्सवे विभज्या ईरात्रयेऽपि ददौ यतः ॥ २५ ॥ ततः क्षणादेव घटोत्कचोऽसौ संग्रा
मसीमा परिजृम्भमाणाः तमीमिमांसां द्रुतमांतमोभिर्दंष्ट्रा प्रभाभिर्दिवसं वितेने ॥ २६ ॥ ॥ ॥

एव दिवसः कामुकः स्त्रीरक्तः यतः रणोत्सवे अर्धं विभज्य रात्रयेऽपि ददौ अन्योऽपि कामुको लब्धं पदार्थं प्रियाये विभज्य ददाति ॥ २६ ॥ ततः असौ
घटोत्कचः क्षणादेव संग्रामसीमायाः उपरि ऊर्ध्वभागे जृम्भमाणाः बृहद्दंष्ट्राः दधानः सन् तमोभिः सां द्रुतमां अतिशयेन निबिडां दृमां तमीं रात्रिर्दंष्ट्रा
प्रभाभिः धवलकांतिभिः दिवसं वितेने चकार ॥ २६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

तस्यातिरोद्रत्वमाह तिष्ठेति हेद्रोणतिष्ठ मापलायस्व हेस्रयोधन द्रुततरं अतिशीघ्रं धावस्व जीवरक्षणार्थं पलायनं कुरु हेदुःशासन त्वां मुंचामि किं
पलायनं माकुरु त्वां नैव मुंचामीत्यर्थः भो आर्यकृपत्वत्कृते मम कृपायाः लेशोपि नास्ति हेगांधाराधिप शकुने रणे तव काकया मत्पुरस्तिष्ठसीति वार्ता
पि गगनकुसुमायमानतदुर्मधसां दुर्बुद्धीनां अग्रणीः मुख्यः मूढतमः कर्णः क्वास्ति इति कदुरवः क्रूरभाषणः सन् अत्रांतरे आकामध्ये व्यक्राम्यत्वि-
शेषेण भ्रमणं चकार ॥ २७ ॥ निजैः स्वकीयैः अट्टहसितैः सशब्दहार्यैः क्षुभ्यन्ति दशाशामुखानि दशादिक्प्रारंभाः यस्य यत्संबन्धीनि आशामुखा-

तिष्ठद्रोणस्रयोधनद्रुततरंधावस्वदुःशासनत्वां मुंचामि किमार्यभो कृपकृपालेशोपिनत्वत्कृते गांधाराधिपकाकया तवरणे
दुर्मधसामग्रणीः कर्णः क्वास्ति घटोत्कचः कदुरवो व्यक्राम्यदत्रांतरे ॥ २७ ॥ हैडंबेयममुं निजाट्टहसितक्षुभ्यदशाशामुखं दंष्ट्रां
क्रूरकरालमात्तपरशुं दृष्ट्वैव केचिद्भटाः विष्णुश्चक्षुरमीमिलुरव नोपेतुर्मूमूर्खुर्जहुः प्राणानारुरुहुर्विमानममरीः प्रापुः प्रमोदं दधुः २८

नि अट्टहासेन क्षब्धानि बभूवुः तं दंष्ट्राणां अंकुरैः अग्रैः करालं भयंकरं आत्तपरशुं गृहीतपरशुं अमुं हैडंबेयं घटोत्कचं दृष्ट्वैव केचिद्भटाः यो-
द्धारः विष्णुः भयं प्राप्नुयुः ततः अमी चक्षुः नेत्रं मिमीलुः पद्मणोर्मेलनं चक्रुः ततः अवनोपेतुः ततः मुमूर्खुः ततः प्राणान् जहुः ततः वि-
मानं आरुरुहुः ततः अमरीः अप्सरसः प्रापुः लेभिरे ततः प्रमोदं आनंदं दधुः अनयोक्त्या तस्य शब्दे नैव बहवो मृता इति भावः ॥

॥ २८ ॥

॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

॥ २९ ॥

॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥

॥ ३२ ॥

तत्ररणांगणे नभसिघोररूपं तं घटोत्कचं अभिवीक्ष्य नृपो घेराजसमूहे दिशि दिशि पलायिते सति मरणसमये मुष्टेः लग्नं शस्त्रं यस्य सः कबंध एव छि
न्नशिराः सजीवो भट एव तस्य घटोत्कचस्य अभिमुखः प्रययौ कबंधस्य चक्षुः श्रोत्राद्यभावात् दर्शनश्रवणाद्यभावेन शिरश्छेदात् पूर्वपुरोगमनक्रियया
पुर एव जगामेत्यर्थः ॥ २९ ॥ वेदवाक्यैः पितुः पुत्रस्य च ऐकात्म्यं ऐक्यं उक्तमस्ति हि प्रसिद्धं इदं ऐकात्म्यं दृष्टं तथा हि यदा युद्धे भीमात्मजः घटोत्कचः अरिसेन्या
नां स्वयमेव भीमः अभूत् भीमः भयंकरः इत्यर्थो तरकोडीकरणात् वाचोयुक्तिः ॥ ३० ॥ सः घटोत्कचः व्योम्नि स्थित्वा कापिकुत्र विदेशे दृष्टः कापि अदृष्टः स नृभिं

नभसितमभिवीक्ष्य घोररूपं दिशि दिशि तत्र पलायिते नृपो घे मरणसमयमुष्टि लग्नशस्त्रस्तदभिमुखः प्रययौ कबंध एव २९ पितुश्च
पुत्रस्य च वेदवाक्यैर्यदुक्तमेकात्म्यमिदं हि दृष्टं भीमात्मजो हि स्वयमेव युद्धे भीमो यदा सीदरिसेनिकानां ३० मिदीपालैस्तोमरैः शूलजालैर्व
र्षैरुग्रैश्चोभयेषां नगानां दृष्टः कापि काप्यदृष्टो रिसेन्यं व्योम्नि स्थित्वा नाम्नि शेषं सचक्रे ३१ स्वस्वक्षयं नागमदधरात्रौ दुर्योधनस्य ध्वजिनी
तिमत्वा पितृव्यभक्तयेव स भीमसूनुस्तत्रैव तस्याः क्षयमाततान ३२ दीपालैः रज्जुमयपाषाणक्षेपणीभिः तोमरैः अत्यकुंताकारबृहत्फालैरायुधैः शूल
नां जालैः समूहैश्च उभयेषां द्विविधानां नगानां पर्वतानां दृक्षाणां च उग्रैः वर्षैः दृष्टिभिश्च अरिसेन्यं नाम्नि शेषं चक्रे नाम अवशिष्टं तदर्थः सेन्यं तु नष्टं चक्रे इत्यर्थः ३१
अधरात्रौ दुर्योधनस्य ध्वजिनी सेना स्वस्य स्वस्य क्षयं निवासस्थानं नागमत् इति मत्वासः भीमसूनुः घटोत्कचः पितृव्ये पितुर्बधौ दुर्योधने या भक्तिः अनुरागः तयेव
तस्याः ध्वजिन्याः क्षयं निवासस्थानं नागं च आततान ददावित्यर्थः अन्योपिरात्रौ आगताय आप्तजनसंबन्धिजनाय निवासस्थानं ददाति ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥

तत्रांतरे तस्मिन्समये स्रयोधनः एषः घटोत्कचः क्षणं युध्येत चेत्तर्हि मे मम वाहिन्याः एव अर्धं न नश्यति न नाशं प्राप्स्यति किंतु मे दिव्याः पृथिव्याः अपि अर्धं न नश्यति इति मेने अयं मुहूर्तमात्रमितः परं युध्येत चेत्तर्हि मां पराभूय मत्पृथिव्या अर्धं मपि पांडवेभ्यो दास्यतीति मेने इति भावः ॥ ३३ ॥ गद्यं ॥ इत्थं नितांतानां तीव्राणां चिंतानां संतानात् परंपरायाः सकाशात् आर्तस्य पीडितस्य धार्तराष्ट्रस्य दुर्योधनस्य संप्रार्थनस्य गुणनिकया पुनः पुनः करणेन संभृतः सिद्धः कृतः सर्वाभिसारः सर्वसैन्यसन्नाहोयेन सः मिहिरकुमारः कर्णः महेंद्रः वज्रधारया महीध्रं पर्वतमिव तेन इंद्रेण कवचकुंडल दानसम-

॥ तत्रांतरे ॥ वाहिन्या एव मे नार्धं मे दिव्या अपि न नश्यति क्षणं युध्येत चेदेष इति मेने स्रयोधनः ३३ ग० इत्थं नितांतचिंता संतानादा र्तस्य संप्रार्थनगुणनिकया संभृतसर्वाभिसारो मिहिरकुमारो वज्रधारया महेंद्रो महीध्रमिव तेन दत्तयावलक्ष्माश्चक्षपण दक्षेयमिति चिरं रक्षितयामहत्याशक्त्या वक्षसि निर्भिद्यक्षणेन तं क्षणदाचरं क्षितौ पातयामास ॥ ५ ॥ प० पौत्रस्य तस्य प्रबलप्र सिद्धेः प्रहारपीडां प्रतियोधिदत्ता अपारयन्द्रष्टुमिवातिघोरामंतस्थितो वायुरगा ह्रिष्टात् ॥ ३४ ॥ ॥ ॥

ये दत्ताया इयं शक्तिः वलक्ष्माश्चस्य अर्जुनस्य क्षपणे वधे दक्षा इति हेतुना चिरं रक्षितयामहत्याशक्त्या वक्षसि निर्भिद्यक्षणेन तं क्षणदाचरं घटोत्कचं राक्षसं क्षितौ निक्षेपयामास पातयामास ॥ ५ ॥ प० प्रबल इति प्रसिद्धिर्यस्य तस्य पौत्रस्य स्वस्य ननुः घटोत्कचस्य प्रतियोधिभिः दत्तां अतिघोरं प्रहारस्य शक्तिप्रहारस्य पीडां द्रष्टुं अपारयन्निव असमर्थः सन्निव अंतःशरीरमध्ये स्थितः प्राणवायुः बहिष्ठात् बहिर्भागे अगात् अगमत् ॥ ३४ ॥ ॥

चं.भा.

९

साशक्तिरपि सांयुगीनाः रणेनिपुणाः येजनाः तैः सन्नुतं संस्तुतं शौर्यं यस्य तं नराशं राक्षसं अभिहत्य वायुसूनोः भीमस्य परिघात् गदायाः भीते-
व सावासवस्य सविधं समीपभागं प्रतिपेदे जगाम ॥ ३४ ॥ गद्यं ॥ तदानीं घटोत्कच मरणसमये तत्र रणांगणे तेषां कौंतेयस्य कुरुकुलोत्पन्नस्य
धर्मराजस्य सैन्यानां बाष्पलहरीं नेत्रयोः अश्रुलहरीं निष्पादयितुं मोदविषादयोः आनंदशोकयोः अहमहमिकया इदं कार्यं मया कर्तुं शक्यमिति

टी.स्त.

१०

सापिशक्तिरभिहत्य नराशं सांयुगीनजनसन्नुतशौर्यं वायुसूनुपरिघादिव भीतावासवस्य सविधं प्रतिपेदे ३५
॥ गद्यं ॥ तदानीं तेषां कौंतेयकौरवसैन्यानां बाष्पलहरीमुत्पादयितुं मोदविषादयोरहमहमिकया स्पर्धासमवर्धत ६

परस्परस्याहंकारोत्पत्त्या स्पर्धासमवर्धत अयं भावः अर्जुनवधार्थं रक्षितया शक्त्या कर्णेन राक्षसो हतः अतोर्जुनस्य जीवनात् आनंदाश्रूणां प्रा-
दुर्भावः महावीरस्य स्वपक्षीयघटोत्कचस्य मरणात् दुःखाश्रूणां प्रादुर्भाव इति भावः ॥ ६ ॥ ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

९

अथजयद्रथघटोत्कचयोःनिधनशोकातिशयाभ्यां गुरुत्वं गुरुत्वयुक्तान् दद्यान्पि कुरुत्वं दुर्योधनादीन् युधिष्ठिरादींश्च आश्वासयितुमिवसमा
धानं कर्तुमिव कुरुणां कूटस्थेन मूलपुरुषेण कुमुदबांधवेन चंद्रेण कुलिशायुधस्य इंद्रस्य दिशं प्राचीं एतत् उदयं प्राप्येत्यर्थः काशनी काशैः काश
तृणमंजरीतुल्यैः शुभ्रैः अम्भीषुभिः किरणैः आकाशदिशानां अवकाशं मध्यभागं व्याकोचयमाने सति प्रफुल्लमिव कुर्वाणे सति कोपेन कुटिली

अथजयद्रथघटोत्कचनिधनशोकातिशयगुरुत्वं दद्यान्पि कुरुत्वाश्वासयितुमिव कुरु कूटस्थे कुमुदबांधवे कुलिशा
युधदिशामेत्यकाशनी काशैरम्भीषुभिः आकाशदिशा अवकाशं व्याकोचयमाने सति कोपेन कुटिलीकृतचापौ द्रुपदविराट्भूपौ
द्रुतमनीचैर्नाराचैराचार्यशाललैः शल्यमृगमिव निबद्धतनुमातेन तुः ॥ ७ ॥ प० तस्यार्धमग्नानाराचास्तन्वांतद्विक्रमश्चि
यः रोचंतेस्मप्रहृष्यंत्यारोमांचानामिवांकुराः ॥ ३६ ॥ ॥ ॥ ॥

कृतौ बाणानुसंधाय आकर्षणवक्त्रीकृतौ चापौ याभ्यां तौ द्रुपदविराटौ द्रुतं अनीचैः महद्भिः नाराचैः आचार्यशल्यमृगं स्वावित्यशुं शाललैः तदंग
रोमभिरिव बद्धतनुं व्याप्तशरीरं आतेन तुः चक्रतुः ॥ ७ ॥ प० तस्य द्रोणस्य तन्वांशरीरे अर्धमग्नाः नाराचाः प्रहर्षत्याः प्रकर्षणहर्षप्राप्नुवत्याः
तस्य विक्रमश्चियः पराक्रमलक्ष्याः रोमांचानां अंकुरा इव रोचंतेस्म शुशुभिरे ॥ ३६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

चं. भा.
१०

अथ उभो द्रोणद्रुपदौ अग्निवेश्येन ऋषिणा निक्षिप्तं स्वस्मिन् स्थापितं कोदंडविद्यायाः धनुर्वेदस्य सर्वस्वं सर्वरहस्यं प्रकाशितं प्रकटितं कुर्वाते स्म चक्रतुः
उभयोर्गुरुबंधुत्वात् स्वस्मिन् गुरुणा क्षिप्तं रणकोशलं अस्त्रमंत्ररहस्यं च प्रकटीचक्रतुरित्यर्थः ॥ ३७ ॥ गद्यं ॥ ततः शरसंभवस्य कृपाचार्यस्य भगिनी
कृपीजाया यस्य तस्य द्रोणस्य चापएव चतुर्मुखः ब्रह्मासमृत्वं विपुलं यथा स्यात्तथा विश्राणितो दत्तौ विवृतवेषौ विवृताकारौ ययोस्तयोरपि विशिरव
विमोचनरूपेण सृष्टिशिल्पेन अप्सरसां विलोभनीयो विग्रहो देहो ययोस्तौ विलोभनीयविग्रहौ अतथा तथा संपद्यमानौ कृतौ तयोः द्रुपदविराटयोरि

अग्निवेश्येन निक्षिप्तमथोभो द्रोणपार्षतो कोदंडविद्यासर्वस्वं कुर्वाते स्म प्रकाशितं ॥ ३७ ॥ गद्यं ॥ ततः शरसंभ
वभगिनीजानेश्चापचतुर्मुखः समृद्धविश्राणितविवृतवेषयोरपि विशिरवमोचनसृष्टिशिल्पेन विलोभनीयविग्र
हौ कृतयोर्विराटपांचालयोरहंपूर्विकया वरणोत्सवयोगपद्ये सति विबुधपुरविलासिनीनां बिडौ जः कुटुंबिन्या
अपि दुःसमाधं विवादमापादयामास ॥ ८ ॥

त्यर्थः अहंपूर्वमहंपूर्वमिति भाषणरूपया अहंपूर्विकया वरणोत्सवस्य योगपद्ये एककालत्वे सति विबुधपुरस्य विलासिनीनां अप्सरसां बिडौ
जसः इंद्रस्य कुटुंबिन्याः इंद्राण्याः अपि दुःसमाधं दुःखेन समाधातुमशक्यं विवादकलहं आपादयामास उत्पादयामास द्रोणशरैः मृतयोः प्राप्त
दिव्यदेहयोः विराटद्रुपदयोः वरणविषये अप्सरसां महाकलहो भूदिति भावः ॥ ८ ॥

टी. स्त.
१०

१०

॥ ६९ ॥

॥ ६९ ॥

॥ ६९ ॥

अथ विराटद्रुपदवधानंतरं तत्र शर्वरीचरस्य घटोत्कचस्य भुजगवर्षेण निर्वृताः त्यक्ताः ये पर्वताः तेषां शृंगशिलानां विभंगैः विभंगजन्यप्रहारैः पाटितं वि
दीर्घं शरीरं यस्यास्तथा भूतेव संध्यायाः रागमिषेण रुधिरधारा उत्सृजंती सानिशापि विनाशदशां आशु समाविवेश प्राप निशागता प्रातः कालो जात
इत्यर्थः ॥ ९ ॥ तदनु कोककुटुंबिनीनां चक्रवाकस्त्रीणां नग्नं करणे कोकेन कोकीनम्ना क्रियते अनेनेत्यर्थात् रत्युत्पादके इत्यर्थः महसि सूर्यरूपे ते-

अथ तत्र शर्वरीचरभुजगर्वनिर्वृतिपर्वतशृंगशिलाविभंगपाटितशरीरे वसंध्यारागमिषेण रुधिरधारा मुत्सृजंती सानिशा
पि विनाशदशामाशु समाविवेश ॥ ९ ॥ तदनु कोककुटुंबिनीनां नग्नं करणे महसि समाकूटविहाय मित्रोद्विष्टनिद्रानिरोध
साधारणी भवदरुणिमद्वक्प्रतिफलने रायो धनधरणी रुधिरधुनीषु पंकेरुहाण्यंकुरयंतो घटोत्कचविराट्पांचालपंच
ताम्रपंचद्वैरभारतया गुरोरायुर्हेतुमलिकाक्षरं परिमार्ष्टुमलीकं वचनमेकं भवता प्रयुज्यतामिति धर्मजातमनुकूलयंतो
वसुदेववासवकुमारादयः प्रथमं सन्निकृष्टस्य धृष्टद्युम्नस्य वस्तूनि विमाथिनीं वारणधोरणीं प्रचेता इव पयोधरे परंप
रां पुरोधाय भृशं रवस्य गुणं शंखस्य परिपूरणेन दुर्वहं कुर्वंतं कौरवसेनापतिमभिजग्मुः ॥ १० ॥ ऋषिसमाकूटं विहायः आकाशो

येन तस्मिन् सति उदिते सतीत्यर्थः क्रोधश्च निद्रानिरोधश्च तयोः साधारणी भवन् अरुणिमायासां तासां दशां प्रतिफलनेः प्रतिबिंबैः रणभूमिसंबं
धिरुधिरनदीषु कमलानि अंकुरयंतः उत्पादयंतः घटोत्कचविराटद्रुपदानां पंचतया वधेन प्रपंचन् विस्तीर्णा भवन् वैरभारो येषां तेषां भावस्तत्तात

यागुरोः द्रोणस्य आयुषः हेतुं अलिकाक्षरं ब्रह्मणालिरिव तं भालाक्षरं परिमार्ष्टुं तं हंतुमित्यर्थः भवता एकं अलीकं असत्यं वचनं प्रयुज्यतां उच्यतां इति
भाषणेन धर्मराजं अनुकूलयंतः कृष्णभीमार्जुनादयः प्रथमं सन्निकृष्टस्य समीपस्थस्य धृष्टद्युम्नस्य वरूथिन्याः सेनायाः विमाथिनीं संहर्त्रीं वारणधो
रणीं गजपरंपरां प्रचेताः वरूणः पयोधराणां मेघानां परंपरां मिव पुरोधाय अग्रतः कृत्वा शंखस्य पूरणेन मुखवायुना पूरणेन स्वस्य गुणं शब्दं दुर्वहं दुःखेनैव

॥ पद्यं ॥ कोपेन तावत्कुटिलः स भीमः कुंभान् भांक्षीद्गदया द्विपानां नामैकदेशोऽपि च
कुंभयोनेरेतैर्धृतो भूदिति मत्सरीव ॥ ३८ ॥

वोटुमशक्यं अतिमहांतमित्यर्थः कुर्वंतं कौरवसेनापतिं द्रोणं अभिजग्मुः ॥ १० ॥ प० यावत् जग्मुः तावत् कोपेन कुटिलः भयंकरः स भीमः एतैर्गजेः कुंभयोनेः
अस्मच्छत्रुपक्षीयद्रोणस्य नामैकदेशः कुंभः तदर्थः कटः धृतः स एव वा कुंभशब्दः कुंभिनास्मि धृतः अभूत् शत्रुपक्षीयत्वे सति इदमपि कृतमित्यपि
शब्दार्थः इति हेतोः मत्सरी सन्निव गदया गजानां कुंभान् भांक्षीत् अस्फोटयत् ॥ ३८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

ग० तत्र तां करि घटां गजसमूहं पाटयता श्रीमेनद्रोणस्तस्य अश्वत्थामः सनाप्ति समाननाप्ति हस्तिनि अश्वत्थामसंज्ञकगजे प्रचुरः मदः गर्वः दानं च यस्य
सः स्वस्य वशां करिणीं स्ववशान् जनान् अनुवर्तते तच्छीलः शुभतरेः मणिभिः रत्नैः शुभतरेण मणिना च देदीप्यमानं मस्तकं यस्य सः अयं अश्वत्थामाहत इ
ति धर्मतनयेन धर्मराजेन निगदितं कर्णयोः अरुंतुंदमर्मस्पृक् अभ्यर्षं समीपं आकर्ष्य वैवर्ण्येन भरितं वदनं यस्य तं स्तनाशशोकमोहेन अश्वत्थाममरण
शोकजन्यमोहेन परित्यक्तः चापो येन सः शयः हस्तो यस्य तं स्थंडिले शयं योगधारणया प्राणान् मोक्तुं शुद्धभूमौ निषण्णं भारद्वाजं द्रोणं आलोक्य हृष्टधीः

ग० तत्र तां करि घटां पाटयता घटोत्तमजनकेन द्रोणस्तस्य सनाप्ति हस्तिनि निपातिते सति प्रचुरमदः स्ववशानुवर्ती शुभतरम
णिदेदीप्यमानमस्तको यस्य अश्वत्थामाहत इति धर्मतनयनिगदितं कर्णारुंतुंदमभ्यर्षं आकर्ष्य वैवर्ण्येन भरितं वदनं स्तनाशशोक
मोहेन परित्यक्तचापशयं स्थंडिले शयं भारद्वाजमालोक्य हृष्टधीर्धृष्टद्युम्नो निजपितृबंधनस्मृतिजनुषारुषासत्वरमभिहंतु
मुदयुक्तः ॥११॥ एकेन रवङ्गद्रुपदस्य सूनुः करेण चान्येन कचं गृहीत्वा विलूय शीर्षं गुरुमप्यमुद्रागते वसंतं कलयांचकार ॥३९॥

धृष्टद्युम्नः निजपितुः द्रुपदस्य बंधनं अर्जुनेन कारितं तस्य स्मृतेः सकाशात् जनुः उत्पत्तिर्यस्याः तयारुषाक्रोधेन सत्वरं अभिहंतुं उदयुक्त उद्युक्तो बभू
व ॥११॥ प० द्रुपदस्य सूनुः धृष्टद्युम्नः एकेन करेण रवङ्गं गृहीत्वा अन्येन करेण कचं कचान् गृहीत्वा शीर्षं विलूय छित्वा गुरुमपि अमुद्रोणं द्राक्
शीघ्रं अंतं वसंतं शिष्यं मृत्योतिष्ठंतं च कलयांचकार संपादयामास द्रोणाचार्यजपानेत्यर्थः ॥३९॥ ॥७३॥ ॥७३॥

तदनुसन्वासेतादृशश्चतत्तादृशः तं तातस्य वधं त्यक्तशस्त्रसमाधिस्थतातस्य वधं निशम्य श्रुत्वा कोपातिरेकेण कोपाधिम्येन कलुषः क्लृप्तः क्लृप्तस्य भा
गिनेयः अश्वत्थामा आग्नेयं अग्निदेवताकं अस्त्रं मंत्रितशरं असुंचत् यस्मिन् आग्नेयास्त्रे शत्रुसैनिकानां अक्षौहिणीशलभतां पतंगत्वं लभते स्म भा
प मस्मीबभूवेत्यर्थः ॥४०॥ ततः सराधीश्वरसूनुना अर्जुनेन मुक्तं यत् ब्रम्हास्त्रं तस्य भासातेजसा भृशं धिक्कृतेन पराभूतेन गुरुनंदनस्य अश्वत्थाम्नः
अस्त्रेण सहमानुः मंदायमानाद्युतिः तेजो यस्य तथाभूतः आस बभूव तदा सूर्यास्तसमयो जात इत्यर्थः गतिदीप्याद्यर्थकस्य श्वादेरसतेः धातूनामने-

तत्तादृशं तदनुतातवधं निशम्य कोपातिरेककलुषः क्लृप्तभागिनेयः आग्नेयमस्त्रममुच्यते रसेनिकानां मक्षौहिणीशलभतां
लभते स्म यस्मिन् ४० ततः सराधीश्वरसूनुमुक्तब्रम्हास्त्रभासाभृशं धिक्कृतेन अस्त्रेण सार्धं गुरुनंदनस्य मंदायमानाद्युतिरास-
मानुः ४१ धृतराष्ट्रसुतोपिगेहमागादिनदीपांकुरदीनदीनदीप्तिः शकलीकृतबाहुकर्णनासैः सह योधैः सघटोत्कचाश्मवर्षात् ४२
॥ ॥ इत्यनंतमदृक्कृतो श्रीमतिचंपूभारते दशमस्तबकः संपूर्णतामगमत् ॥ ॥६३॥ ॥६३॥ ॥६३॥

कार्थत्वात् सत्तार्थे लिटिरूपं ॥४१॥ दिनेयः दीपांकुरः अल्पदीपः तद्वत् दीनात् दीनामंदेत्यर्थः दीप्तिर्मुखकांतिर्यस्य सः दुर्योधनः घटोत्कच
स्य अश्मवर्षात् पाषाणवृष्टेः शकलीकृताः शकलीभूताः त्रुटिता इत्यर्थः बाहुकर्णनासाः येषां तैः सह गेहं शिविरं अगमत् ॥४२॥ ॥
इति श्रीचंपूभारतटीकायां श्रीखंडोपाह्ववाजीरागलज्जनारायणसूरिविरचितायां दशमस्तबकः समाप्तमगमत् ॥ ॥६३॥ ॥६३॥

[OrderDescription]
,CREATED=02.12.19 10:36
,TRANSFERRED=2019/12/02 at 10:39:56
,PAGES=25
,TYPE=STD
,NAME=S0002239
,Book Name=M-304-BHARAT CHAMPU
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF

FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF

